

مضحکه ظهر روز جمعه ی عاشورا

کارکتر ها :

ساعت : موجودی است با گاری چرخ داری در دستش .

زن سورتمچی : { منیژه خانوم } مردی با پوشش زنانه

اسب : کلاهخود چوبی به سر و چرخ به جای پاهایش . تنه اش رساخته شده از ریسمان . گل مالی شده و اثر دستهایی قرمز بر بدنش

شغال : با تنی ریسمانی و قفسی در سینه . دُمی زمخت به او چسبیده

کفتر : سفید . پره‌های دُمش به رنگ رنگین کمان .

تصویر گلوی بریده ی بُز

چادرسیاه ها

جولانگاه :

قبرستان نو شیراز با حال و هوای کوچه باغهای میمند در هم تنیده اند .

سکویی گرد در وسط .

.....

مقدمه

(گوشه ای درخت کاج با تنه ای پولکی درون آکواریوم شنا می کند . آغاز گُر گرفتن خورشید . تنوره می کشد . ستاره ها زنگ می زنند و از خواب می پرند . زن سورتچی پشت به همه تسمه ی اسب به دستش ، قبر می کند . ساعت در جا ، خود را عقب می کشد . شغال وارد لانه ی کبوتر ها شده و گفتار را می خورد . باران پَر می بارد . اسب وارد صحنه می شود .)

اسب : می شه نسوزم ؟ دُمبم جیگرش بلال شد زیر این طوفان عطش بی بارون لکاته . ای سورتچی . جاکش ، سر خرتو کج کن سمت ما ناموسن . چته ؟ ... / شده بری زیر آسمون دلت بگیری یه هویی ؟ جنگ ، خون بباره ، آلو بگیره به حق حسین / ... (صلوات تیکه تیکه می شود) ای وقت صبحی خدا وکیلی ؟! یونجه خورون بودم الانا ، نه تو ضلِ گرمای تخم مرغ پزون . ما پُختیم . رون ندارم سورتچی لاشی . لاشتو خواب بُرده مادر سگ ؟ پوستمو گِل مالی کردن و جا دستشون رو تنم ، روز ، روز ... / شده بری زیر سقف آسمون بی بارون دلت بگیره یهویی ! جنگ رنگین کمونه . خون بباره سَق دهنشون . آلو بگیره به حق حسین / ... (صلوات قطعه قطعه می شود) عاشوران ! دِ پاشو یونجه بچپون تو حلق مادر قحبه ی من بی پدر بی صاحب . حالا هی باید مته خر جفتک بندازم و سر خرو بندازم پایین و سر به زیر مته کلاس اولیا ، که چی ؟ که هااااا من دلم پیش امروز ظهر ... تگون بده کون شاه کونتو ، سُم هام یخ زدن کف این کلوخ های مریض قدیمی . بوی کهنگی می ده همه جا . آلو گرفته همه جام ... / شده تنهایی بری زیر سقف آسمون بی بارون کاغذی دلت بگیره یهویی ؟! جنگ رنگین کمون شده گمونم . خون بباره سَق دهنشون به جای آب . آلو بگیره به حق حسین ایل و طایفشون . لعنت خدا به ...

(چادر سیاها دور سکو)

تصویر گُلوی بریده ی بُز : (کل صحنه را می پوشاند) صورتی دوختن برام . یه فُکل روبانی ، دُرُس رو پیشونیم . تِل زده رو موهام دختر حاجی منصور قشقای تَرک اصل شیرازی ؛ صاحب تکیه خونه ی قشقایهای حسین ... بَب بَب بَب ...

چادر سیاها : ذلیل - شَن - الهی - خاندانشون - تَش - بگیره - به - حق - خودش - وای - ذلیل - شَن - الهی - خاندانشون - تَش - بگیره - نذری - ندارین - روز - عاشورا ؟ - وای - ذلیل - شَن - الهی (جیغ می زنند) شغال ...

(تعزیه ی مضحک درون آکواریوم اجرا می شود)

(شغال با کفتر وصله شده در سینه اش روی سکو می رود .)

شغال : ساعت چنده ؟

اسب : ارزش بپرس . چه می دونم .

(شغال به سمت ساعت می رود)

شغال : ساعت چنده ؟ ساعت ، ساعت چنده ؟ (رو به اسب) چشه ؟

اسب : خودشو می خواد بکشه عقب ، نمی تونه .

شغال : آخییییی ... (گریه می کند)

اسب : چته ؟

شغال : (سکوت)

اسب : چی شد یهو ؟

شغال : دلم سوخت . یه جوری انگار گذاشتنش رو یه تشت آب جوش . بخار گرفته بدجوری .

اسب : شعر می گی ؟

شغال : نه ، یه چیزی تو سینه ام اشک می ریزه . می سوزه جیگرم بدجوری

اسب : خوب دلت سوخته دیگه

شغال : دلسوزی چیه ؟ من چه می دونم سوزش چیه . خارش خوبه وقتی کمرت کرم و شپش زده . دُلا

شی بیوفتی رو شُل ، کمرتو بمالی کفِ آب شُل . چه حالی می ده ... ولی می سوزه .

اسب : سردیت کرده . چی خوردی ؟

شغال : کفتر

اسب : چی ؟

شغال : یه دونه بود به خدا . بقیه اشون تو کاله (قفس) نبودن . هووو شده بودن ، تو هوا غلت می زدن . سُک می زدن . همو قلقلک می دادن . فقط یه دونه . همون پایره ، دُم رنگین کمونیه .

اسب : همون چنگ خال خالیه ؟ (سکوت) ای بگم کمرت بره زیر چرخممم . خاک عالم تو سرت

شغال : چته ؟ شغال گوشت می خوره دیگه . کاه و یونجه که دُنبه نمی شه

اسب : پس چته ؟ خوردی دیگه

شغال : هنوز می سوزه . بار اوله ، قبلش جیگرم حال میومد .

اسب : بَسَنَتِ .

شغال : چی ؟

اسب : دعا خوندن روت . شده تنهایی بری زیر سقف آسمون بی بارون . کاغذی یهویی ؟

شغال : کی ؟ چی ؟

اسب : سکسه دارم امروز

شغال : کی بسته ؟

اسب : شاید منیژه خانوم

شغال : زنِ سورتَمچی ؟

اسب : هاااا ... ببینَت دُمتو می چینه .

شغال : گفتار تَنَش برای نحسیه . دُمب منو می خواد چیکار ؟

اسب : بین خودمونا... سورتَمچی تُمبونش دوتا شده . دهاتیا تشنه ان . مته بُز . گردن کلفت دیگه . تَن منیژه خانوم دیگه بو می ده ، خودم شنیدما ؛ از دهن منیژه انوم . می گفت به حاجی منصور قشقایِی تُرک . می گفت دُمب گفتار می خواد دعا بخونه روش تا ضعیفه پاش بریده شه . حاجی ام گفت خجالت بکش . اول بسپرش به دست بریده ی ابوالفضل ، بعدشم من خودم باهاش حرف می زنم سر عقل بیاد . بعدشم

رفت . منیژه خانومااااا ، اون رفت . من اون گوشه بودم ، چسبیده به عَلم . فضولی نمی کردما ولی نشنیده بگیرا ، خودم شنیدم ؛ یعنی دیدم ، خود حاج منصور قشقای تَرک صیغه ی سورتمچی رو خوند . پونصد تومن هم پول گرفت . کم نیستا .

شغال : روم دعا بسته ؟

اسب : مگه نمی گی دلت می سوزه ؟

شغال : هااااا

اسب : دلت سنگین شده .

شغال : نه الاغِ کمتر از اسب ... همش دلسوزه دارم . یه جوریه . اول دهنم خشک می شه . بعد یه چیزی ته گلوم وای می ایسته . بعد چشم می سوزه و آب ازش می ریزه پایین . ته اش صدام بدجور می لرزه .

(سکوت) (شغال می گرید)

اسب : (آرام به سمت شغال می رود) آروم حیوون ... آروم ...

(سکوتی طولانی . همه خشک می زنند .)

مجلس اول

(آرام آرام شغال به اسب حمله می کند . اسب خودش را عقب می کشد . همه چیز همانند عکس . ساکن . کفتر تن شغال را به سمتی دیگر می کشد . دندان شغال در حال رسیدن به گردن اسب)

کفتر : تا حالا تا دلِ آسمون رفتی بالا ؟ فرق داره . یادم می ره – یادم رفت ... تا حالا تا دلِ آسمون رفتی بالا ؟ فرق داره . یادم می ره – یادم رفت – تا حالا ...

(سر شغال از دندان‌ش جدا می‌شود و از پوستینش خارج می‌شود . دندان به گردن اسب نزدیک و نزدیکتر می‌شود)

شغال : اومدم گوشت بخورم

کفتَر : جلو نیا وگرنه پنجولاتو نُک می‌زنم

شغال : جووون ، تو نُک بزن کفتَر پاپِر

کفتَر : جَلَدَم (سکوت) جَلَدِت .

شغال : نوکرتَم ... دوری چرا ؟

کفتَر : می‌گن دوری و دوستی

شغال : جووون لوس می‌شی حالا ؟

کفتَر : خاک بر سرت که دلبریم حالیت نیس کاکاسیا

شغال : یاد ندارم ، شرمنده

کفتَر : چی یاد داری تو ؟ والا عشقهای مردُم رو ببین ، عشق ما هم که لاته . شانس آگه بود از دیدنت خشک می‌شد آبش .

شغال : یه جوریم .

کفتَر : بشین سر جات یارو ... حنات ماسیده ، رنگ نمی‌ده

شغال : حالیتَه می‌گم یه جوریم ؟

کفتَر : نه

شغال : فضلَه خوردی توله جوجه ی پا پَرِ نشون شده (کفتَر را به سمت خود می‌کشد) (کفتَر می‌خندد)
(می‌سوزه .... یه چیزی تو تنم بد می‌سوزه

کفتَر : عطش داری .

شغال : بدجوره

كفتَر : اَنگ ماده شغالای دهاتیتونو به من نزن!!!!... اونا هنوز غربتن ، گولو ، سیاه ، با موهای بافته شده
مته سیا زنگیا . بوی عرق زیر چِلشون حال به هم زنه . اشتباه نگیر . تن من بلوره . پا پَرَم .

شغال : زخم نزن به سینه ام اینقدر . می سوزه وقتی هستی . آب میاد از چشای وحشیم

كفتَر : وحشی ، می خوره.

شغال : وحشی آزاده ، می دوه .

كفتَر : كفتَر جَلده

شغال : جَلَدِت شدم خبر نداری ... (سكوت) می سوزه كفترم ... كفتَر من ، وصله ی ناجور من . (سكوت)

كفتَر : (درون سینه ی شغال می نشیند) چته سیاه چشم من ؟

شغال : تو نبودى ، من بودم . یه قبيله پُر بود از كفتار . قوی اندازه ی یه شیر . باچشم سیاه . می رفتم .
می جروندم . همیشه نفر اول بودم . برنده می شدم ... تو اومدى . نبودم . یه قبيله پُر از كفتَر . ضعیف
اندازه ی یه موش . با چشم سرخ . موندم . دل ضعه گرفتم . باختم ... كجای چشمم سیاهه ؟؟ رنگ آتیش
گرفته كور شده ... شغال كجا و آتیش كجا ؟ (سكوت)

كفتَر : گوشت بخور ... دوباره گوشت بخور .

شغال : نمی شه . نمی تونم . جیگرم می سوزه .

كفتَر : بزار بسوزه (سكوت)

شغال : دلت میاد ؟ (سكوت)

كفتَر : ته اش ؟

شغال :توی این آسمون كاغذی ، بارونش خوشكیده ، ریده ؛ قیر می باره ، سیاه ، دونه هاش قدر تنه ی
چند تا انگشت سبابه . بادش هم خشكه . اینگار سیل خشك ریخته باشن تو حَلَقِ ملت . روزه ی سكوت

گرفتن همه . آدماش چند تیکه آسمون کاغذی دعا خونده شده رو ، وصله کردن با یه سوزن قفلی بیخ یقشون ... چشم کیلو چنده کفتر ؟ اینجا خودش چشم . نگاه . گرده . یه قبرم وسطش داره کنده می شه . خدا می دونه مالِ کدوم بخت برگشته ای هست . کفتر ... این چشم ، رنگین کمون گریه می کنه .

کفتر : گفتم ته اش ؟

شغال : می بینی ؟ جیگر من سنگه . نشستی توش ، سنگ شدی .

کفتر : ته اش ؟

شغال : ته نداره سلیطه ی مار صفت . هی می گه ته اش . ته اش . ته اش . ته اش هیچی نیس . ته اش یه شغالِ نَر که ته اش باد داده . جلد شده .

کفتر : مالِ نشون شده ، صد من اعتقاد تَنگشه . خوردنش نحسه .

شغال : من پسمونده خورم . لاشه خورم

کفتر : که چی ؟

شغال : از نحسم ، نحس ترم .

کفتر : بزار سرمو بذارم رو سینه ات .

شغال :وای ... آلو گرفتم . می سوزه ، تا خرطناق

(دندان شغال به گردن اسب می رسد)

مجلس دوم

(چادر سیاهها دور سکو)

تصویر گردن بریده بُز : (کل صحنه را می پوشاند) صورتی دوختن برام . پشمام رنگ داره . مته رنگین کمون ، یه فُکل روبانی ، دُرُس رو پیشونیم، صورتیه . تِل زده رو موهام دختر حاجی منصور قشقای تُرک اصل شیرازی ، صاحب تکیه خونه ی قشقاییه‌ای حسین ... بَ بَ بَ بَ بَ ...

چادر سیاها : ذلیل - شن - الهی - دکون - صابون - فروشی - بسته - تَنمون - بو - عرق - می گیره - تو - این - ظهر - ذلیل - شن - الهی - خاندانشون - تَش - بگیره - به حق ... (جیغ می زنند) شغال پرید رو گردن اسب ...

(تعزیه ی مضحک درون آکواریوم اجرا می شود)

(بال گفتار از او جدا شده و به چرخ های اسب وصله می شود . دندان شغال به گفتار پیوند می خورد)
گفتار : کاله که می گن همین جاس ؟ توری داره / چهار چوب داره / یه عالمه قفل و لُته ی سبز نذری قَدش ... همینه ؟ همین جاس .

اسب : چطور مگه ؟

گفتار : تک افتادی خوشکله ؟

اسب : می بینی که ، یه پاره استوخونم . نگاه . می لرزم . گناه دارم .

گفتار : باد کردی دُخمله . بیا جلو پا پَر . رنگین ... رنگین کمونه دُمت ؟

اسب : نشون.

گفتار : مهمه ؟

اسب : مهمه .

گفتار : حرف نباشه . بیا جلو وگرنه ...

اسب : از رو چرخام پا شدم .

گفتار : پا شدی - نگاش کردم

اسب : کردی - سرم پایین بود .

کفتَر : بودی - سرتو گرفتم بالا .

اسب : بالا - نگام کن ... هی ...

کفتَر : هی ...

اسب : دردم اومد .

کفتَر : چشاش ، چشاش ... چشاش برق می زنه .

اسب : طبیعیه ، عادیه ، معمولیه ... منو بخور

کفتَر : خوردمش (کفتَر درون تن ریسمانی اسب می تَنَد . اسب و کفتَر و شغال در هم می تَنَد .)

اسب : نشون ، خوردن نداره . نحسه .

کفتَر : اگه این نحسه ، گور باباش . نحس کجا بود ... نگات می سوزونه .

اسب : کی هسی ؟

کفتَر : می گن شغال

اسب : شغال ... سمت کثیفه

کفتَر : کفاره اش رو می دم

اسب : دعا خوندن روت . دُمیت نیازه .

کفتَر : بزار بغلت کنم

اسب : کفتار رو چه به این حرفا . گمشو

(اسب پرواز می کند . کفتَر کفتَر درون اسب لانه می سازد . آواز شد خزان را تا ته می خواند و با

دنداناش تمام تنه ی ریسمانی اسب را گاز گاز می کند .)

شغال - گفتار - اسب : شده تنهایی بری زیر سقف آسمون بی بارون کاغذی . تا حالا تا دل آسمون رفتی بالا ؟ فرق داره . فرقش بازه . مته دختر حاجی منصور قشقای تَرک اصل شیرازی ، صاحب تکیه خونه ی قشقایهای حسین ، که می بینه بُز خِرْخِرَش فَرَق باز می کنه .

گوشه

اسب : سوخت جیگرم زیر دندونات ، تیزن . می کِشن / کِشون تو گَلم / اوفینا / این وَرِ دلم می سوزه / اوفینا / اون وَرِ دلم می سوزه / اوفینا / اوفی اوفینا اومده / جا خارِ دندون اومده / تیزِ تیز ، مثل تبر / ناز نازکِ گردن من / دلت میاد ؟ / نه والا / دلت می خواد ؟ / ها والا / اوفی اوفینا اومده / کجاش داره / اینجا و اینجا و اینجا و اینجا / اینجا داره / نازه و عشوه داره / چشمش افسون می کنن / این جور و اون جور می کنن / چرا این طور شدم من ؟ / چرا منگ / چرا شُل / چرا خُل / چرا موش شدم من ؟ / (اسب ، موش عرق می کند) می خارِه / می خارونه / می خارِه / این وَرِ خوب می خارونه / اون وَرِ خوب می خارونه / پدر سگِ بی اصلِ / بی جونِ / بی نَسَبِ / چته هی می سوزونی ؟ / می سوزه مثل ذل گرما / می سوزه آی می سوزه گردنم / شوور شووره / ای وای / بالشت سَرِ / ای وای / پتوی هفت پَرِ / ای وای / مَرَدِ خونمه / ای وای / دندوناش الماس ناز / بتراش گلوی پشیمی پُر عضلُمو / نگااااا (گردنش را تا می تواند به بالا می کشد) خوبه ؟ خوبه ؟ الماس بکش رو شیشه ی گردنم / خودش جر می خوره / یالا که دیگه سوختم ، جزغاله شدم ، کف کرد دهنم ، زبونم ول شد / کفِ چیل آوردم ، یالا لامصب . بکن دندونتو توش و از وسط دو لِتِش کن . یالا ، عطش دارم (دندان ، در گلوی اسب فرو می رود . گردنش جر می خورد و ریسمانهایش به دور دندان و سپس تن های ریسمانیشان در هم می پیچد ، حل می شود . انگار رنگهایی که در هم تر کیب می شوند)

(ساعت به سمت آکواریوم می رود و رنگهای سبز و قرمز و زرد و ... را درون آب آکواریوم می ریزد . آب آکواریوم سیاه می پوشد {میشود} . سپس به جای اول خود برگشته و درجا ، عقب می رود .)

مجلس سوم

شغال : (تنیده شده در اسب) زمین مونس می خواد . یعنی داره

کفتر : بال درآوردی (پره‌های کفتر دور شغال می پیچد و پره‌های رنگین کمونیش به دور دمب شغال می چسبد)

شغال : نگاه کن آسمونو . مته مرد قد علم کرده رو تن زمین مادر

کفتر : الان گرمت می کنم

شغال : شغال کُشی رو آتیش بزنی بهش ، می پوکه . آتیش نزن بهم

کفتر : دست خودم نیس . زن ناز ، ناز داره . نازشو خوب می خری

شغال : می خوامت

کفتر : چقدر؟

شغال : قد گوشتِ رونِ هزارتا کفتر ، قدِ یه آسمون موج کفتر ، قدِ پله های نردبونی که از زمین کشیده شده تا آسمون

کفتر : کمه

شغال : وای نازت جویدنیه

کفتر : خوب می خوری ، خوب می جوی

شغال : مته پوست مار تازه ، دَرِت میارم از کشوی پوست قدیمی پولک افتاده ی زبرِت

(پولک درخت کاج در سیاهی آب آکواریوم خاموش و روشن می شود . انگار لامپی که می خواهد بسوزد)

کفتر : حریفناز نمی شه مرد

(پرهایش را درون تن ریسمانی شغال فرو می کند . ریسمانها زخم می شوند و خونهای کاغذی بر روی سکو سرازیر می شود .)

(تصویر گردن بریده ی بز) (چادر سیاهان در هم می لولند)

چادرسیاها : ذلیل – شن – الهی – عروسی – شاهانه – ایشالا – مبارکش – باد -

تصویر گلوی بریده ی بز : ایشالا

چادرسیاها : مجلس – یارانه – ایشالا – مبارکش – باد -

تصویر گلوی بریده ی بز : ایشالا

چادرسیاها : حالا – یار – گله – داره -

تصویر گلوی بریده ی بز : نه والا

چادرسیاها : دلدار – گله – داره -

تصویر گلوی بریده ی بز : نه والا

چادرسیاها : ذلیل – شن – الهی – یه – حمومی – سیت – بسازم – چهل – ستون – چهل – پنجره – سِر – کنار – برین – دوماد – داره – اسب – میاره – زاغ – اسفند – دود ...

تصویر گلوی بریده ی بز : صورتی قشنگه . صورتی دوختن برام . پشمام رنگ داره ، مته رنگین کمون . یه فکل روبانی ، دُرُس رو پیشونیم ، صورتیه / ایشالا ، بَب بَب بَب / فکمو با دو دستش باز می کنه حاجی منصور قشقایی تُرک اصل شیرازی ، صاحب تکیه خونه ی قشقاییهای حسین / ایشالا ، بَب بَب بَب / آب می ریزه تو حلقم ، عق می زنم ، دوسه تا / نه هشت تا ، دوسه تا چیزی نمی شه / کی گفته / والده ی مَش ماشالا / نه والا . بلندم می کنه ، می خوابوندم رو زمین ، پاش تو کمرم ، جلوی دخترش که فکل بسته به موهام ، می زاره دِمِ گلوم . می کشه رو خِرْخَرَم . آب دهنم می پره تو گلوم ... خِرررر ، خِرررر می کنم / خِر خِر کردنم دل به هم زنه / نه والا / ها والا / خِر خِر کردنم سوسولیه / نه بلا / ها بلا / .

مجلس چهارم

(همه چیز در هم تنیده) (جایی درون ریسمانهای اسب و شغال و کفتَر ، کیسه ای بادکنکی به تدریج باد می شود)

اسب : چرا خوردیم ؟

شغال : فقط بوسیدمت

کفتَر : چرا خوردیم ؟

شغال : گشنه بودم ، تا خوردمت سوختم

کفتَر : خوبت شد .

اسب : من اسب عاشورام ، چیم به دامادی ؟

کفتَر : عروس که دامنش رنگین کمونی باشه ، دهاتیّه . شوهر داری بلده .

شغال : مردونگیم ناز شده . مردونگیم صداس نرم شده . مردونگیم داد نمی زنه .

اسب : دعای کردن

کفتَر : دَس بردن تو تقدیر خدا

شغال : چرا ؟

اسب : منیژه خانوم داره می سوزه از دوری بوی شوهرش

کفتَر : از اولشم یه پا مرد بود واسه سورتمچی ، زن که مرد نمی شه .

شغال : زن شدم

اسب : مرد که زن نمی شه

کفتَر : رام می شه . رامت کردم

اسب : دعات کردن

کفتَر : چرا ؟

اسب : شغال که رام کفتَر نمی شه

شغال : خوبم میشه

اسب : نمی شه

کفتَر : مرد باید وحشی باشه

اسب : وحشی ، وحشیه . می دوه . آزاده

کفتَر : وحشی رام بشه ، اهلی – وحشی می شه

شغال : اهلی – وحشی چیه ؟

اسب : (می خندد) بچه عقب مونده در میادان (سکوت)

(کیسه ی بادکنکی تا جایی باد شده که چیزی به تریکیدنش نمانده)

شغال : چی از آب در می یاد ؟

اسب : بچه ای با کلاهخود جنگی که وحشی اش وقتی ناز می خوره ، کفارشو پس می ده .

کفتَر : چی ؟

اسب : من چی شدم ؟

کفتَر : یه چیزی ... نه ؟

اسب : من اسب چرخ بالدار ی ام که شغال دوس داره کفتَرش ، گردنمو گاز بگیره با دندوناش تا خونش
خونم پَرهای سفیدشو قرمز کنه .

شغال : نفرین منیژه خانمی ام که گفتارش می سوزونه جیگرشو تا بتونه اسب نشون شده رو جر بده .

کفتَر : نشون دُم رنگین کمونی ام که شغال می خوردش تا دُمبش قربونی شه با خون گردن بریده ی بُز

مجلس پنجم (ختم مجلس)

چادر سیاها : ذلیل - شن - الهی - اسب - عاشورا - رو - شغال - خورده - شغال - کفتَر - خور -
- ذلیل - شده - ذلیل - شن - الهی - خاندانشون - نش - بگیره - به - حق - خودش ..

(سورتچی به سمت دُم شغال می رود که با پَر رنگین کمانی کفتَر ترکیب شده . دم را با چاقوی قصابی
سلاخی می کند . خون جاری می شود . پوستش را با چنگ هایش می کند)

چادر سیاها : (کِل می زنند) حاجی حاجی داریم حاجی / قند و نبات حاجی / وقتی حاجی رو داشتیم /
چه روزگاری داشتیم / یه روزگار بود همچین / همچین و همچین ، همچین / ذلیل - شن - الهی ...

(زن سورتچی دم پوس کنده را زیر تصویر گردن بریده ی بز می گیرد .)

(همه چیز خشک می شود . انگار جهان ایستاده)

(مکث)

(تصویر گردن بریده ی بز به سرعت به عقب می رود { مثل فیلم ضبط شده })

(مکث)

(تصویر گردن بریده ی بز از اول آغاز می شود { پلی می شود })

تصویر گردن بریده بز : صورتی دوختن برام . یه فکل روبانی ، دُرُس رو پیشونیم . تِل زده رو موهام
دختر حاجی منصور قشقای ثُرک اصل شیرازی ، صاحب تکیه خونه ی قشقایهای حسین ... بَب بَب
بَب ...

(ساعت دسته ی گاری اش را گرفته . به دور سکو می چرخد . ساعت ستاره ها کوک می کند)

ساعت : ساعت ، ساعت ، ساعت داریم ، عقب می کشیم ، عقب می کشیم . ساعت ، ساعت ، ساعت ،
عقب می کشیم ، عقب می کشیم ...

(ساعت به زن سورتمچی می رسد)

زن سورتمچی : ساعت چنده ؟

ساعت : امروز گناهه . گناه داره . فردا میام . چشم زخم می خورای یا بخت بند ؟ (سکوت)

زن سورتمچی : گردن من

ساعت : گردن تو ... کمتر ماده ی جلدتو ، نشون کن به رنگِ رنگین کمون . نذار بپره تو آسمون .
آسمون نره . شگون نداره . اسبتو بده شوهرت ، گِل بماله به تنتش . اسب رو بزار کفِ گود کسی که
مصیبتش بوده . شغال خودش دمبشو می زاره کف دستت ... بگیرش زیر خونِ بُزِ گلو بریده .

(ساعت ، زنگ می خوره . زن سورتمچی دم را به سمت ساعت می گیرد . ساعت دم را به پیشانی خود
می بندد . سپس به سمت سه حیوان تنیده شده می رود و کیسه ی بادکنکی را از آنها جدا می کند . رشته
ها ی ریسمان بر روی سکو می ریزند . کیسه را به زن سورتمچی می دهد .)

ساعت : خاکش کن نطفه ی بد اهل شوهر دزد رو ...

(زن سورتمچی آن را دفن می کند . خورشید یخ می زند . صحنه در تاریکی فرو می رود . فقط تنه ی
پولکی کاج درون آکواریوم ، چشمک می زند .)

پایان

95/1/13